

opnå lån i henhold til loven. En pensionist, der ved indtægtsfremgang eller af andre grunde mister pensionen, vil automatisk miste adgangen til at opnå lån til betaling af de ejendomsskatter m.v., der forfalder efter det tidspunkt, hvor pensionen inddrages, medens de lån, der allerede er ydet den pågældende, forbliver indestående indtil ejerskifte.

Der foreslås endelig nogle mere teknisk betonedede ændringer af hensyn til harmonisering med anden lovgivning.

Den hidtil gældende adgang for kommunalbestyrelsen til i særlige tilfælde at yde lån også til andre personer end de i medfør af loven direkte berettigede foreslås opretholdt, ligesom man har ment at burde videreføre den hidtidige bestemmelse i lovens § 8, hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Den udvidede låneadgang må forventes at medføre en ret betydelig forøgelse af den likvide belastning, som låneordningen indebærer for kommunerne. Pr. 1. januar 1981 udgjorde de samlede lånebeløb, incl. tilskrevne renter, ca. 287 mill. kr., fordelt på ca. 14.000 lån, imod ca. 228 mill. kr., fordelt på ca. 13.000 lån, året forud. Stigningen i det samlede lånebeløb fra 1980 til 1981 har således udgjort ca. 59 mill. kr., eller 26 pct. På grundlag af den stedfundne udvikling og de forventede forskydninger i befolkningens aldersmæssige sammensætning må det forventes, at der – selv uden den foreslåede udvidelse af låneadgangen – også for 1981 og de næstfølgende år vil kunne konstateres en tilvækst i såvel lånebeløb som antal af lån, der ikke modsvares af låneindfrielse i forbindelse med ejerskifter.

De foreslåede udvidelser af låneadgangen vil forstærke denne tendens. Det er ikke muligt at afgive et blot nogenlunde nøjagtigt skøn over, hvilken økonomisk merbelastning for kommunerne, der vil være en direkte følge af lovforslaget, allerede fordi det ikke er muligt helt klart at forudse, i hvilket omfang låneordningen vil blive udnyttet. Kommunernes udgifter til indhentelse af erklæringer fra vurderingsmyndighederne skønnes at blive af meget beskedent omfang, jfr. bemærkningerne til § 8.

Udover en økonomisk merbelastning af kommunerne – som dog på længere sigt alene har likviditetsmæssig betydning – vil forslaget indebære

nogen administrativ merbyrde for de kommunale forvaltninger.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer

Til § 1

I denne paragraf angives den udvidelse af kredsen af de ejendomme, der skal kunne inddrages under låneordningen.

For at afskære tvivl om, hvilken kommune der skal yde lån til betaling af ejendomsskatter af fritidshuse, foreslås en udtrykkelig bestemmelse om, at denne pligt påhviler beliggenhedskommunen.

Den nærmere afgrænsning af de pensionister under 65 år, der som ejer af fast ejendom foreslås inddraget under ordningen svarer til den, der findes i § 2 i loven om boligydelse til pensionister og i § 2 i det samtidig af boligministeren fremsatte forslag til lov om individuel boligstøtte (boligsikring, boligydelse og lån til beboerindskud).

Da det – som nævnt i de almindelige bemærkninger – foreslås, at ordningen vedrørende lån til betaling af ejendomsskatter m.v. også skal omfatte fritidshusejere, har man fundet det naturligt at indføje den betingelse, at de (fritidshusejere), der skal kunne opnå lån i medfør af loven, skal have fast bopæl her i landet.

For at skabe klarhed om retstilstanden i de situationer, hvor en persons status som pensionist opfører, foreslås det endvidere præciseret, at det er forholdene på det tidspunkt, til hvilket de pågældende ejendomsskatter m.v. er forfaldne til betaling, der er afgørende.

De ejendoms-kategorier, hvortil der skal kunne opnås lån, foreslås afgrænset på samme måde som dem, hvortil der kan opnås boligydelse i form af lån, idet der dog yderligere er medtaget fritidshuse.

Kravet om, at fritidshuset skal anvendes til beboelse fortrinsvis for ejeren eller hans husstand medfører at der ikke kan opnås lån i medfør af loven af fritidshusejere, der for længere perioder udlejer eller udlåner fritidshuset til andre end medlemmer af husstanden.

For landbrugsejendomme og for de såkaldte »blandede« ejendomme må der foretages en beregning af, hvor stor en del af de ejendommen påhvillende ejendomsskatter, der kan henføres til den til boligen (stuehuset) hørende grund, idet lånet kun kan ydes til denne del af skatterne. I de tilfælde, hvor der af vurderingsmyndighederne i forvejen er foretaget en selvstændig vurdering af boligen, vil denne vurdering kunne lægges til grund ved fordelingen. Foreligger en sådan vurdering ikke, må en